

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 254

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 martie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 486 din 17 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal	2–3
Decizia nr. 819 din 5 decembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice	4–6
★	
Opinie separată	6–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
360. — Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor privind profilarea locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor	8–9
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
396. — Ordin pentru aprobarea numărului de posturi aferente funcțiilor de specialiști în tehnologia informației și comunicațiilor, a criteriilor și a metodologiei de selecție, precum și a condițiilor în care personalul care ocupă aceste funcții își desfășoară activitatea în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate	10–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 486

din 17 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, excepție ridicată de Raimond Tiberius Duluman, împuternicit al asociației în curs de constituire „Asociația Grupul de Implicare Cetățenească Ciucaș” în Dosarul nr. 8.376/197/2017 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.589D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că dispozițiile legale se justifică în ceea ce privește persoanele care vor să constituie o asociație ce are un scop nepatrimonial și care nu au respectat legislația fiscală, mai ales că acestea urmează să beneficieze de niște facilități ulterioare. Libertatea de asociere nu este absolută, iar legiuitorul poate reglementa condițiile în care se pot constitui anumite asociații. De asemenea, indică jurisprudența relevantă a instanței de contencios constituțional, respectiv Decizia nr. 233 din 25 mai 2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 5 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 8.376/197/2017, **Tribunalul Brașov — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal**, excepție ridicată de Raimond Tiberius Duluman într-un dosar având ca obiect soluționarea unui apel formulat împotriva încheierii prin care s-a respins acordarea personalității juridice unei asociații care dorea să se constituie din punct de vedere legal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale în condițiile în care nu există un motiv rezonabil pentru care inactivitatea fiscală a unei persoane juridice să conducă la restrângerea dreptului de asociere.

6. **Tribunalul Brașov — Secția I civilă** apreciază că, în conformitate cu prevederile legale, înscrierea în cazierul fiscal a reprezentanților persoanei juridice inactive fiscal este în măsură să restrângă dreptul de asociere consfințit de art. 40 din Constituție. Scopul interdicției stabilite de prevederile legale criticate este acela de a împiedica persoane care nu au avut o conduită fiscală diligentă să poată înființa asociații sau fundații. Este de observat că situațiile de inactivitate prevăzute de art. 92 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu excepția situației în care inactivitatea fiscală intervine ca urmare a înregistrării inactivității temporare la Oficiul Registrului Comerțului, vizează cazuri de nerespectare a legislației fiscale sau a celei ce reglementează funcționarea persoanelor juridice sau a celor fără personalitate juridică. Restrângerea dreptului de asociere prin instituirea unor interdicții care au drept scop împiedicarea constituirii unei asociații de către o persoană care, în calitate de reprezentant al unei societăți sau al unei asociații, nu a respectat prevederile fiscale constituie o ingerință justificată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Situațiile de inactivitate fiscală sunt stabilite de art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și constau în ipoteze în care nu a fost respectată legislația fiscală sau cea care reglementează funcționarea persoanelor juridice sau a celor fără personalitate juridică, singura excepție fiind inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului. Având în vedere cele de mai sus, restrângerea dreptului de asociere este justificată de necesitatea evitării înființării unor organizații fără scop patrimonial, dar care ar urma să aibă anumite facilități în baza acestui statut, de către persoane care nu au respectat legislația fiscală.

9. **Avocatul Poporului** arată că prevederile legale criticate sunt constituționale. Acesta arată că măsura declarării unui contribuabil inactiv se încadrează în măsurile de realizare a disciplinei și a responsabilității fiscale, reactivarea fiscală având loc odată cu îndeplinirea obligațiilor fiscale legale.

10. Astfel, opțiunea legiuitorului de a solicita cazierul fiscal al reprezentanților unor persoane juridice în vederea înființării persoanelor juridice nonprofit, deși aparent este o restrângere a dreptului de asociere, se justifică prin protejarea interesului

public reprezentat de necesitatea păstrării disciplinei financiare a tuturor persoanelor cu activitate fiscală incidentă.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 8 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 655 din 31 august 2015, care au următorul conținut:

— Art. 8 alin. (1) lit. b): „(1) *Prezentarea certificatului de cazier fiscal este obligatorie în următoarele situații: [...] b) la solicitarea înscrierii asociațiilor și fundațiilor în Registrul asociațiilor și fundațiilor de către asociații sau membrii fondatori ai acestora, după caz, de către aceștia;*”

— Art. 8 alin. (5): „(5) *Se interzice autorizarea operațiunilor prevăzute la alin. (1), în cazul în care în cazierul fiscal există înscrise informații privind faptele și situațiile prevăzute la art. 4.*”

14. În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 40 privind dreptul la asociere. Din motivarea excepției de neconstituționalitate se poate deduce în mod rezonabil că acesta a înțeles să invoce și prevederile art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți din Constituție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că libertatea de asociere, consacrată de art. 40 din Legea fundamentală, nu înseamnă că o persoană poate fi fondator sau membru într-o asociație în orice condiții. Legiuitorul are libertatea de a reglementa condițiile în care pot fi constituite, organizate și în care funcționează diferite tipuri și forme de asociație, atât timp cât reglementarea adoptată nu conduce chiar la anihilarea libertății de asociere [a se vedea *mutatis mutandis* Decizia nr. 233 din 25 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 5 iulie 2004].

16. Astfel, potrivit art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015, cazierul fiscal reprezintă un mijloc de evidență și urmărire a respectării disciplinei fiscale, contabile și financiare de către contribuabili, în care se ține evidența persoanelor fizice, juridice și a entităților fără personalitate juridică care au săvârșit fapte sancționate de legile fiscale, contabile, vamale și de cele care privesc disciplina financiară. Mai mult decât atât, potrivit art. 2 și art. 46 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, este posibil ca acestea să aibă acces la resurse publice (provenite de la bugetul de stat sau din bugetele locale).

17. De asemenea, înscrierea în cazierul fiscal nu are caracter perpetuu, informațiile din cazierul fiscal despre contribuabilii vizați fiind înlăturate din evidență, dacă se află în situațiile prevăzute la art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 și au fost stinse creanțele fiscale etc.

18. În aceste condiții, Curtea constată că soluția aleasă de legiuitor a avut în vedere protejarea interesului public reprezentat de necesitatea păstrării disciplinei financiare a tuturor persoanelor cu activitate fiscală incidentă și că, în acest context, nu sunt încălcate prevederile art. 40 din Constituție. În ceea ce privește prevederile art. 53 din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, având în vedere că nu s-a pus problema restrângerii exercițiului unor drepturi ori al unor libertăți în vreunul din acele cazuri enumerate limitativ de acest text constituțional.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Raimond Tiberius Duluman, împuternicit al asociației în curs de constituire „Asociația Grupul de Implicare Cetățenească Ciucaș”, în Dosarul nr. 8.376/197/2017 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă și constată că prevederile art. 8 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2015 privind cazierul fiscal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 819

din 5 decembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 alin. (1) din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atilla	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice, excepție ridicată de Antal Arpad Andras în Dosarul nr. 1.947/305/2018 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.052D/2018.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 31 octombrie 2019, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, a amânat pronunțarea pentru data de 28 noiembrie 2019. La această dată, în temeiul dispozițiilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională a amânat pronunțarea pentru 5 decembrie 2019, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 27 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.947/305/2018, **Judecătoria Sfântu Gheorghe a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Antal Arpad Andras într-o cauză având ca obiect soluționarea unor plângeri în materie contravențională.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece restrângerea dreptului de a arboră drapelele altor state nu este motivată în niciun fel prin Legea nr. 75/1994, iar pe de altă parte, în mod evident, arborarea drapelului unei țări nu este în măsură să pericliteze siguranța națională, ordinea publică, sănătatea etc. Astfel, niciuna dintre cauzele enumerate de art. 53 din Constituție nu este incidentă în acest caz, motiv pentru care prevederile legale criticate sunt neconstituționale.

5. Autorul excepției mai susține că, în nenumărate cazuri, un drapel nu este numai simbolul unui stat, ci și al unei națiuni, cum este și drapelul albastru—galben—roșu, care este folosit ca simbol propriu și de către comunitățile românești de peste hotare. Situația este identică și în cazul drapelelor folosite ca simbol propriu de către minoritățile naționale care trăiesc în România, astfel că art. 7 din Legea nr. 75/1994 restrânge nu numai dreptul de arborare a drapelelor altor state, ci și simbolurile minorităților naționale care trăiesc în România.

6. În opinia autorului excepției, modul general de formulare a art. 7 din Legea nr. 75/1994 se află în contradicție și cu art. 16 din Constituție, de vreme ce, în prezent, mulți cetățeni români, care au două sau chiar mai multe cetățenii, adică au o relație aparte cu mai multe state, sunt discriminați față de acei cetățeni care au doar cetățenia română. Dacă un cetățean român are posibilitatea să-și afirme identitatea prin arborarea drapelului României pe casa sa, un cetățean român care are și alte cetățenii nu are aceeași posibilitate, fără nicio restricție, și, prin urmare, principiul constituțional al egalității este afectat.

7. Autorul excepției susține, de asemenea, că prevederile legale criticate sunt în contradicție și cu art. 6 din Constituție privind dreptul la identitate, deoarece printre elementele identității naționale se regăsesc și simbolurile naționale, adică drapelul, stema și imnul. Prin urmare, arborarea drapelului țării-mamă de către cetățenii români care aparțin unei minorități naționale înseamnă exprimarea identității etnice a acelei minorități, drept garantat de Constituție. Art. 6 din Constituție este transpunerea în Legea fundamentală a art. 5 din Convenția-cadru privind Protecția minorităților naționale, ratificată de România prin Legea nr. 33/1995, de unde rezultă că, în cauză, sunt relevante și devin incidente și prevederile art. 11 din Constituție. Art. 11 din Constituție stipulează că statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună-credință obligațiile ce îi revin din tratatele la care este parte. Această obligație asumată de statul român presupune în cazul de față eliminarea restricțiilor cu privire la arborarea drapelelor altor state, restricții care sunt în contradicție atât cu prevederile Convenției-cadru, cât și cu cele ale art. 6 din Constituție. Se arată că aceste restricții nu au nicio legătură cu: siguranța publică, de vreme ce arborarea unui drapel nu poate periclita aceasta; protecția ordinii, deoarece unde sunt arborate două drapele, un al treilea nu va afecta ordinea; protecția sănătății, deoarece dacă drapelul României nu periclitează sănătatea cuiva, atunci nici drapelul unui alt stat nu prezintă acest risc; protecția moralei publice, pentru că nu există stat care să aibă un drapel național care ar încălca în vreun fel regulile moralei, protecția drepturilor și libertăților altora.

8. **Judecătoria Sfântu Gheorghe** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții Instituția Prefectului Județului Covasna, notele scrise depuse la dosar de partea Instituția Prefectului Județului Covasna, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 7 din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 26 august 1994. Din examinarea considerentelor încheierii de sesizare și a notelor scrise ale autorului excepției, Curtea constată că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează art. 7 alin. (1) din Legea nr. 75/1994, urmând a reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate aceste prevederi de lege, având următorul cuprins: *„Drapelele altor state se pot arbora pe teritoriul României numai împreună cu drapelul național și numai cu prilejul vizitelor cu caracter oficial de stat, al unor festivități și reuniuni internaționale, pe clădiri oficiale și în locuri publice stabilite cu respectarea prevederilor prezentei legi.”*

13. În opinia autorului excepției, prevederile de lege supuse controlului de constituționalitate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 6 privind dreptul la identitate al persoanelor aparținând minorităților naționale, art. 11 alin. (1) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 75/1994 stabilesc posibilitatea arborării drapelului altor state pe teritoriul României, instituind, în același timp, condițiile în care aceasta poate avea loc. Astfel, potrivit textului de lege supus controlului de constituționalitate, drapelele altor state se pot arbora pe teritoriul României numai împreună cu drapelul național și numai cu prilejul vizitelor cu caracter oficial de stat, al unor festivități și reuniuni internaționale, pe clădiri oficiale și în locuri publice stabilite cu respectarea prevederilor legii. O asemenea reglementare dă expresie dispozițiilor art. 12 din Constituție care califică drapelul României, alături de ziua națională, imnul național, stema țării și sigiliul statului, drept simboluri ale statului român național, suveran și independent, unitar și indivizibil. Drapelul reprezintă, așadar, un însemn al statului, în ansamblu său, și, deopotrivă, al tuturor elementelor sale constitutive. Totodată, Curtea observă că art. 4 din Legea nr. 75/1994, în considerarea calității de simbol național a drapelului României, recunoaște tuturor persoanelor fizice, indiferent de cetățenie, posibilitatea de a arbora drapelul României la domiciliul sau reședința lor, pe teritoriul statului român.

15. În raport cu cele enunțate, Curtea constată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate formulată în raport cu dispozițiile art. 16 din Constituție, prin prisma unei pretinse discriminări între cetățeni în privința recunoașterii dreptului de a

arbora pe teritoriul României drapelele statelor ai căror cetățeni sunt. Susținerea autorului excepției în sensul că cetățenii români deținători și ai altei cetățenii ar fi discriminați prin imposibilitatea de a arbora drapelul statului a cărui cetățenie o dețin concomitent cu cetățenia română nu are fundament în realitatea juridică. Astfel, regula arborării drapelului României împreună cu drapelele altor state, în situațiile prevăzute de lege, vizează toți cetățenii români, indiferent că e vorba de cetățeni români cu unică sau dublă cetățenie și indiferent de naționalitatea acestora, de vreme ce, potrivit art. 4 alin. (2) din Constituție, *„România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi”*, fără privilegii și fără discriminări.

16. Referitor la invocarea art. 53 din Constituție, Curtea observă că domeniul de aplicare a acestor dispoziții este circumscris restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prevăzute de Legea fundamentală, iar nu restrângerii exercițiului oricărui drept subiectiv, chiar dacă el izvorăște dintr-un act normativ. Astfel, textul art. 53 din Constituție stabilește condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. El are în vedere însă drepturile și libertățile fundamentale înscrise în capitolul II al titlului II din Constituție, nu și alte drepturi (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 503 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 17 ianuarie 2005, și Decizia Curții Constituționale nr. 65 din 27 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 133 din 22 februarie 2011). Or, posibilitatea de a arbora drapelele altor state pe teritoriul României nu face parte din categoria drepturilor fundamentale vizate de dispozițiile art. 53 din Constituție și, prin urmare, invocarea acestora nu are relevanță în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

17. Cât privește susținerea autorului excepției privind încălcarea dreptului la identitate, prevăzut de art. 6 din Constituție și de art. 5 din Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale, încheiată la Strasbourg la 1 februarie 1995, ratificată prin Legea nr. 33/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 4 mai 1995, invocată prin prisma art. 11 din Constituție, Curtea observă că, din punctul de vedere al conținutului reglementării, dreptul la identitate presupune dreptul persoanelor aparținând minorităților naționale la păstrarea, la dezvoltarea și la exprimarea identității etnice, culturale, lingvistice și religioase. În același sens, dispozițiile art. 5 din Convenția-cadru stabilesc că: *„Părțile se angajează să promoveze condițiile de natură să permită persoanelor aparținând minorităților naționale să-și mențină și să-și dezvolte cultura, precum și să-și păstreze elementele esențiale ale identității lor, respectiv religia, limba, tradițiile și patrimoniul lor cultural”*. Or, prevederile legale criticate stabilesc reguli privind arborarea drapelelor statelor străine pe teritoriul României, fără a interfera, sub aspectul conținutului, cu dispozițiile constituționale și convenționale invocate.

18. În plus, Curtea observă că art. 23¹ din Normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.157/2001 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 5 decembrie 2001, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 223 din 7 martie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din 15 martie 2002, acordă minorităților etnice — constituite în organizații, uniuni sau asociații la nivel național — posibilitatea de a *„folosi la acțiunile specifice și însemnele proprii”*.

19. În fine, aspectele privind interpretarea și aplicarea legii în cauza dedusă judecării excedează controlului de constituționalitate, exercitat de Curtea Constituțională, fiind de resortul instanței judecătorești.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Antal Arpad Andras în Dosarul nr. 1.947/305/2018 al Judecătoriei Sfântu Gheorghe și constată că prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sfântu Gheorghe și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

★

OPINIE SEPARATĂ

1. În dezacord cu soluția adoptată — cu majoritate de voturi — prin Decizia nr. 819 din 5 decembrie 2019, considerăm că excepția de neconstituționalitate trebuia admisă și să se constate că dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice sunt constituționale în măsura în care nu se referă la folosirea simbolurilor minorităților naționale pe clădiri oficiale și în locuri publice.

2. Potrivit textului de lege criticat, „*Drapelele altor state se pot arbora pe teritoriul României numai împreună cu drapelul național și numai cu prilejul vizitelor cu caracter oficial de stat, al unor festivități și reuniuni internaționale, pe clădiri oficiale și în locuri publice stabilite cu respectarea prevederilor prezentei legi*”. Analizând conținutul normativ al legii, se constată că arborarea drapelului unui alt stat se poate face numai cu ocazia vizitelor cu caracter oficial de stat și al festivităților și reuniunilor internaționale care se desfășoară pe teritoriul României. O asemenea reglementare este corectă, fiind o reflectare a statalității, suveranității și independenței statului român, care are dreptul de a-și stabili modul, condițiile și formele în care se folosesc simbolurile sale naționale.

3. Cauza care stă la originea prezentei excepții de neconstituționalitate este, însă, reprezentată de folosirea, alături de drapelul României, a unui simbol al minorității naționale maghiare cu ocazia unei sărbători a acesteia la care au fost invitați să participe diverse persoane atât din România, cât și din alte state. Prin urmare, se ridică problema dacă dispozițiile legale criticate sunt sau nu incidente în cauză. Apreciem că, de principiu, acestea nu sunt incidente în acest cadru factual din moment ce obiectul de reglementare al textului criticat vizează exclusiv raporturile dintre două sau mai multe state. În acest sens, se mai reține că art. 22 alin. 2 din Legea nr. 75/1994 prevede că „*La stabilirea acestor norme [de aplicare a legii — s.n.] se vor avea în vedere reciprocitatea cu celelalte state și uzanțele internaționale în materie*”, ceea ce este un indicator foarte clar în sensul că în discuție sunt aspecte care privesc

relația dintre două state, și nu relația statului cu minoritatea națională care locuiește pe teritoriul său. Prin urmare, legea nu normează relația dintre drapelul statului român și un simbol al minorității naționale materializat într-un steag cu o anumită/anumite culoare/culori/symbolistică.

4. Se observă că dimensiunile, așezarea și nuanțele de culoare ale steagului unui stat sunt stabilite printr-o lege adoptată de acesta pentru că numai în acest fel steagul dobândește caracter oficial. Simbolurile minorităților naționale care se materializează într-un steag confecționat artizanal, fără respectarea elementelor specifice ale steagului unui stat terț, nu pot fi echivalate cu simbolistica oficială statală folosită de statul respectiv în relațiile internaționale. Totuși, raportat la cauza de față, se constată că autoritățile administrative, prin procesele-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor, precum și cele judiciare, prin hotărârile judecătorești pronunțate în soluționarea contestațiilor formulate împotriva proceselor-verbale antereferte, aplică textul analizat ca fiind unul care vizează și simbolurile minorităților naționale în măsura în care acestea se identifică sub aspectul culorilor și al așezării acestora cu steagul unui alt stat.

5. Astfel, se observă că, deși din punct de vedere normativ textul criticat nu permite o asemenea interpretare, totuși autoritățile administrației publice/instanțele judecătorești i-au atribuit ele însele un înțeles prin care sfera de aplicare a normei a fost extinsă și în privința simbolurilor minorității naționale. În aceste condiții, se constată că nici teoria dreptului viu [a se vedea Decizia nr. 841 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 12 februarie 2016, sau Decizia nr. 276 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 28 iulie 2016, paragraful 19] nu poate justifica o asemenea interpretare dată normei supuse controlului de constituționalitate. Dreptul viu în sensul reținut de jurisprudența Curții Constituționale nu este un izvor de drept primar, ci numai un aspect interpretativ al normei de drept primar. Astfel, dreptul viu nu poate fi *contra legem*, iar tensiunea dintre conținutul normei scrise și interpretarea ei nu se

soluționează prin subordonarea normei pentru că în acest caz soluția interpretativă devine, în realitate, o lege, iar autoritățile publice care interpretează și aplică legea revendică și preiau competențele de legiferare ale Parlamentului, ceea ce este contrar principiului separației și echilibrului puterilor în stat.

6. Cu privire la această extindere a sferei normative a textului analizat, se constată că nici autoritățile administrative și nici cele judecătorești nu au competența de a adăuga la lege printr-o operațiune de interpretare a acesteia (a se vedea Decizia nr. 841 din 10 decembrie 2015, Decizia nr. 685 din 7 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.021 din 29 noiembrie 2108, paragraful 138, Decizia nr. 26 din 16 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 12 martie 2019, paragraful 139, sau Decizia nr. 417 din 3 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 10 octombrie 2019, paragraful 115) pentru că s-ar încălca art. 1 alin. (4) din Constituție. Practic, în cauza de față, autoritățile administrative și cele judecătorești s-au substituit legiuitorului, realizând o inadmisibilă operă de legiferare. Or, deși principiul separației și echilibrului puterilor în stat impune ca fiecare dintre cele trei puteri în stat să se subsumeze competenței sale prevăzute de lege și să nu întreprindă acțiuni prin care ar afecta competențele celorlalte puteri, se constată că atât puterea executivă, cât și cea judecătorească au adăugat la lege, prin reconfigurarea, pe cale de interpretare, a conținutului său normativ. În consecință, Curtea Constituțională ar fi trebuit să rețină că textul legal criticat astfel interpretat încălca art. 1 alin. (4) și art. 61 alin. (1) din Constituție.

7. De altfel, cercetând fondul activ al legislației, se constată că Parlamentul nu a adoptat nicio lege care să reglementeze folosirea simbolurilor minorităților naționale. Mai mult, art. 73 alin. (3) lit. r) din Constituție prevede că statutul minorităților naționale se reglementează prin lege organică, lege care, în mod normal, ar trebui să stabilească regulile cu privire la folosirea simbolurilor minorităților naționale. În lipsa unui asemenea cadru legislativ, *autoritățile statului aplică o lege care are alt obiect de reglementare pentru a descuraja folosirea acestor simboluri și sancționează, pe această cale, persoane aparținând minorităților naționale*. Subliniem că există state unde această relație este foarte clar reglementată, spre exemplu Croația, unde art. 7 pct. 3 și art. 14 din Legea constituțională din 13 decembrie 2002 privind drepturile minorităților naționale recunosc dreptul de a folosi simbolurile minorităților naționale și stabilesc condiții extrem de generoase în folosirea acestora. *Nota bene*, simbolul minorității naționale maghiare din Croația este reprezentat tot de un drapel având trei culori, roșu, alb și verde.

8. O asemenea interpretare extensivă a art. 7 alin. (1) din Legea nr. 75/1994 subordonează însăși norma, iar un astfel de conținut reconfigurat al normei juridice analizate afectează dreptul la identitate al minorităților naționale, prevăzut de art. 6 din Constituție, întrucât persoanele aparținând acestora nu își pot folosi în mod predictibil simbolurile lor, fără teama de a fi supuse forței coercitive a statului. În aceste condiții, reprezentanții/exponenții minorității naționale sunt supuși unor amenzi contravenționale în mod sistematic pentru că simbolul lor este identic/prezintă similarități cu drapelul unui alt stat și este, în consecință, considerat ca fiind al unui alt stat. Din această împrejurare nu se poate concluziona în sensul că minoritatea națională ar trebui să folosească un alt simbol,

întrucât aceasta nu s-ar mai recunoaște în noul simbol, care, la rândul său, nu ar mai acoperi identitatea ei.

9. Curtea, în jurisprudența sa, a subliniat că drepturile minorităților naționale, expresie a dreptului la identitate, recunoscut și garantat de statul român prin dispozițiile art. 6 din Constituție, sunt consacrate în legislația infraconstituțională într-o serie de acte normative care reglementează în domeniile educație, justiție, autorități administrative și servicii publice, mijloace de comunicare, activități și facilități culturale etc. Potrivit art. 73 alin. (3) lit. r), legiuitorul constituant a prevăzut expres reglementarea prin lege organică a statutului minorităților naționale din România. Or, norma constituțională menționată nu a fost transpusă într-un act normativ al legiuitorului ordinar, în prezent neexistând nicio lege care să reglementeze în mod unitar, coerent și previzibil această materie. Mai mult, art. 73 alin. (3) lit. r) este singura normă din enumerarea cuprinsă de acest alineat care nu are corespondent în legislație, statutul minorităților naționale din România, deși recunoscut la nivel constituțional, ca expresie a tradiției istorice a statului român, întemeiat pe principiile democrației și ale diversității culturale, în cadrul suveranității naționale și al integrității teritoriale, nefiind încă reglementat juridic așa cum norma constituțională o cere (a se vedea Decizia nr. 328 din 10 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 8 iunie 2017).

10. În consecință, extinderea nepermisă a sferei de aplicare a normei juridice analizate are drept efect sancționarea persoanelor aparținând minorităților naționale pentru că își folosesc simbolurile lor specifice. Faptul că simbolul minorității naționale prezintă similarități cu/se identifică cu/preia elemente din simbolistica unui alt stat în considerarea relației de origine, limbă, cultură, tradiții și civilizație nu califică simbolul respectiv ca fiind al altui stat. Astfel, afișarea unor asemenea simboluri se încadrează în limitele constituționale privind exprimarea identității etnice și culturale a minorității naționale, conform art. 6 din Constituție.

11. Este de observat că la nivel normativ nu există reglementată o zi de sărbătorire a minorității maghiare, dar aceasta este în mod tradițional recunoscută ca fiind ziua de 15 martie, în amintirea izbucnirii Revoluției maghiare de la 1848—1849, perioadă în care nu era conturată forma actuală de statalitate a Ungariei. Este ziua maghiarilor de pretutindeni și, în mod tradițional, de peste 170 de ani fiecare comunitate de maghiari sărbătorește această zi, indiferent că este sau nu pe teritoriul Ungariei, folosind diverse simboluri în culorile tradiționale ale oricărei comunități maghiare, respectiv roșu, alb, verde. De altfel, cu prilejul revoluțiilor din 1848 în tot spațiul central-est european apar și steagurile tricolore, fără ca acestea să denote existența unei statalități deja constituite. Prin urmare, afișarea unor simboluri sub forma unui drapel roșu, alb, verde nu vizează un drapel al unui alt stat, iar în tăcerea legii în ceea ce privește simbolurile minorităților naționale nu se justifică extinderea forțată și fără temeii a unei alte legi care nu are nimic comun cu situația dată. Totodată, menționăm că sărbătorirea acestei zile de minoritatea maghiară din România s-a desfășurat și se desfășoară public și deschis în mod constant după 1989, iar autoritățile publice din România au recunoscut această zi ca una de sărbătoare a acestei minorități, din moment ce permit desfășurarea ei și transmit mesaje de felicitare întregii comunități maghiare.

12. Folosirea unor simboluri neoficiale ale minorității maghiare intră sub incidența Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale și a Tratatului de înțelegere, cooperare și

bună vecinătate între România și Republica Ungară. Conform art. 5 paragraful 1 din Convenția-cadru pentru protecția minorităților naționale, ratificată prin Legea nr. 33/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 4 mai 1995, „Părțile se angajează să promoveze condițiile de natură să permită persoanelor aparținând minorităților naționale să-și mențină și să-și dezvolte cultura, precum și să-și păstreze elementele esențiale ale identității lor, respectiv religia, limba, tradițiile și patrimoniul lor cultural”. Or, serbarea zilei de 15 martie cu simbolurile minorității maghiare este un element esențial al identității minorității maghiare din România. Mai mult, art. 15 alin. (1) lit. a) din Tratatul de înțelegere, cooperare și bună vecinătate între România și Republica Ungară, ratificat prin Legea nr. 113/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 16 octombrie 1996, prevede că „Părțile contractante se angajează ca, în reglementarea drepturilor și obligațiilor persoanelor aparținând minorităților naționale care trăiesc pe teritoriul lor, să îndeplinească Convenția-cadru a Consiliului Europei cu privire la minoritățile naționale, dacă în ordinea lor de drept internă nu există o reglementare mai favorabilă în privința drepturilor persoanelor aparținând minorităților”. Art. 14 din Tratat prevede că „Părțile contractante

vor încuraja un climat de toleranță și înțelegere între cetățenii lor, care au origini etnice sau religii, culturi ori limbi diferite”, iar art. 15 alin. (2) din același act internațional stabilește că „părțile contractante reafirmă că persoanele la care se referă paragraful precedent [persoanele aparținând minorităților naționale — sn.] au dreptul, exercitat în mod individual sau împreună cu alți membri ai grupului lor, de a-și exprima liber, de a-și păstra și dezvolta identitatea etnică, culturală, lingvistică și religioasă”. Toate aceste tratate internaționale obligă statul român să permită folosirea unor asemenea simboluri naționale, astfel că un punct de vedere contrar, precum cel rezultat din textul analizat încalcă art. 11 alin. (1) din Constituție.

13. Prin urmare, pentru a reveni la interpretarea originală a textului, Curtea trebuia să admită excepția de neconstituționalitate prin raportare la art. 1 alin. (4), art. 6, art. 11 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Constituție și să constate că dispozițiile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 75/1994 privind arborarea drapelului României, intonarea imnului național și folosirea sigiliilor cu stema României de către autoritățile și instituțiile publice sunt constituționale în măsura în care nu se referă la folosirea simbolurilor minorităților naționale pe clădiri oficiale și în locuri publice.

Judecător,
conf. univ. dr. **Varga Attila**

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE

privind profilarea locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor

În temeiul dispozițiilor art. 11 alin. (4), art. 13, 14, art. 45 alin. (1), art. 73 alin. (5) și (6), art. 139 alin. (3)—(5) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile art. 47 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2016 pentru organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu completările ulterioare,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă profilarea locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, cu următorul cuprins:

a) profilarea penitenciarelor, centrelor de detenție și centrelor educative în funcție de categoriile de persoane private de libertate și persoane internate aflate în custodia acestora, precum și organele judiciare deservite de acestea, prevăzută în anexa nr. 1;

b) înființarea secțiilor interioare și exterioare în cadrul locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, conform anexei nr. 2;

c) arondarea locurilor de deținere cu privire la primirea persoanelor condamnate, internate și arestate preventiv de la organele de poliție, prevăzută în anexa nr. 3;

d) stabilirea locurilor de deținere în care se transferă persoanele condamnate cărora li s-a stabilit regim provizoriu, conform anexei nr. 4;

e) stabilirea locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor în care se execută măsurile educative privative de libertate, conform anexei nr. 5;

f) stabilirea locurilor de deținere în care se efectuează tranzitul persoanelor private de libertate transferate între unitățile subordonate Administrației Naționale a Penitenciarelor, conform anexei nr. 6;

g) arondarea centrelor în care se fac expertize medico-legale pentru amânarea/întreruperea executării pedepsei pe motiv de boală pentru persoanele private de libertate aflate în custodia Administrației Naționale a Penitenciarelor, conform anexei nr. 7.

Art. 2. — (1) Persoanele private de libertate sunt primite de la organele de poliție, conform anexei nr. 3.

(2) În locurile de deținere care primesc persoane private de libertate se înființează camere de carantină și observare. După primire, persoanele private de libertate care nu corespund profilării locului de deținere sunt transferate, de îndată, conform anexei nr. 1, iar persoanele private de libertate care corespund specificului locului de deținere se repartizează în camerele de carantină și observare, conform anexei nr. 3.

(3) În toate locurile de deținere se înființează camere pentru custodierea temporară a persoanelor private de libertate transferate din alte unități, pentru prezentarea în fața organelor judiciare deservite de locul de deținere, conform anexei nr. 1.

(4) Transferarea persoanelor private de libertate în alt loc de deținere, dacă este necesară activității unui organ judiciar, se dispune, la solicitarea organului judiciar, de directorul locului de deținere; în cazul persoanelor private de libertate, solicitate de mai multe organe judiciare în același timp, transferarea temporară se dispune de către directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, ținând cont de următoarele criterii:

a) cauzele penale în care, pentru persoanele condamnate, au fost emise mandate de arestare preventivă;

b) cauzele penale au prioritate față de cauzele civile;

c) instanțele judecătorești au prioritate față de celelalte organe judiciare;

d) gradul de jurisdicție a organului judiciar care instrumentează cauza;

e) netransferarea ar afecta grav urmărirea penală sau judecata.

(5) Persoanelor private de libertate transferate temporar într-un alt loc de deținere, pentru prezentarea în fața organelor judiciare, precum și persoanelor private de libertate internate în penitenciare-spital și în infirmeriile penitenciarului li se aplică măsurile de siguranță specifice regimului închis, în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (5) din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Administrația Națională a Penitenciarelor stabilește, conform legii, penitenciarul în care persoana privată de libertate execută pedeapsa privativă de libertate.

(2) La stabilirea penitenciarului de executare se ține cont, pe cât posibil, de domiciliul persoanei, în funcție de numărul locurilor de cazare disponibile, astfel încât să se poată asigura separațiunea pe regimuri de executare și categorii de persoane custodiate, gestionarea judicioasă a spațiilor și pentru menținerea unui echilibru just între interesele tuturor persoanelor custodiate.

(3) Executarea sau continuarea executării măsurii educative privative de libertate într-un loc de deținere se realizează în spații special destinate din penitenciarele prevăzute în anexa nr. 5.

(4) Locurile de deținere care custodiază persoane private de libertate vulnerabile din punct de vedere medical și social sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(5) În vederea echilibrării efectivelor de persoane private de libertate, pentru reducerea gradului de aglomerare din unele unități penitenciare, dar și din alte motive întemeiate, conducerea Administrației Naționale a Penitenciarelor poate dispune transferul persoanelor private de libertate în alte locuri de deținere profilate pe custodierea aceleiași categorii decât cele arondate prin anexa nr. 1 și persoanelor private de libertate cu domiciliile în alte județe decât cele arondate prin anexa nr. 1.

Art. 4. — (1) Persoanele private de libertate cărora li se efectuează expertize medico-legale sunt transferate în locurile de deținere din aria de competență teritorială a centrului, conform arondării din anexa nr. 7.

(2) Prezentările la comisia de nouă expertiză medico-legală de la Institutul Național de Medicină Legală se fac de către Spitalul-Penitenciar București — Jilava. Persoanele private de libertate care, la momentul solicitării prezentării la Institutul Național de Medicină Legală, se află internate în Penitenciarul-Spital București — Rahova se prezintă de către această unitate.

Art. 5. — Transferarea persoanelor private de libertate în alt loc de deținere, ca urmare a stabilirii provizorii a regimului de executare, se dispune de către directorul locului de deținere, conform arondării prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 6. — (1) Persoanele private de libertate transferate pentru prezentarea la termenele fixate de organele judiciare deservite de alte locuri de deținere decât locul stabilit pentru executarea pedepsei sunt retransferate în locul de deținere de executare, după prezentare. În situația în care intervin modificări ale pedepsei sau regimului de executare, se vor aplica prevederile art. 45 alin. (2) din Legea nr. 254/2013, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În situația în care Administrația Națională a Penitenciarelor nu a stabilit unitatea de executare, iar unitatea unde se află persoana privată de libertate nu este profilată pe custodierea categoriei din care face parte, se formulează propunere de transfer, după analizarea în comisia de stabilire, individualizare și schimbare a regimului de executare.

Art. 7. — În cuprinsul prezentei decizii, *minor* reprezintă persoana cu vârsta între 14 și 18 ani, *tânăr* reprezintă persoană cu vârsta între 18 și 21 ani și *major* reprezintă persoană cu vârsta peste 21 de ani.

Art. 8. — Anexele nr. 1—7*) fac parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 9. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 704/2016 privind profilarea locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 și 912 bis din 14 noiembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Tiberiu Ungureanu

București, 28 februarie 2020.

Nr. 360.

*) Anexele nr. 1—7 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru aprobarea numărului de posturi aferente funcțiilor de specialiști în tehnologia informației și comunicațiilor, a criteriilor și a metodologiei de selecție, precum și a condițiilor în care personalul care ocupă aceste funcții își desfășoară activitatea în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate

Având în vedere:

— Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 286/2011 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea principiilor generale de ocupare a unui post vacant sau temporar vacant corespunzător funcțiilor contractuale și a criteriilor de promovare în grade sau trepte profesionale imediat superioare a personalului contractual din sectorul bugetar plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 326/2019 privind aprobarea Nomenclatorului domeniilor și al specializărilor/programelor de studii universitare și a structurii instituțiilor de învățământ superior pentru anul universitar 2019—2020, cu modificările ulterioare;

— Organigrama Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobată prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 970/2018*, și Structura de funcții publice și contractuale a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobată prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 315/2020**, potrivit Avizului Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 2.584/2020, înregistrat la Casa Națională de Asigurări de Sănătate — Cabinet președinte cu nr. P/129/5.02.2020, pentru funcțiile publice din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;

— Referatul de aprobare nr. CD nr. 5/11.03.2020,

în temeiul dispozițiilor:

— art. 291 alin. (2) și art. 295 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) În vederea dezvoltării de noi proiecte și soluții de îmbunătățire și eficientizare a sistemelor și platformelor software gestionate, în structura de funcții a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, denumită în continuare CNAS, sunt prevăzute 5 (cinci) funcții de specialiști în tehnologia informației și comunicațiilor, aprobate prin structura de funcții a CNAS, prevăzute în statul de funcții ca funcții contractuale.

(2) Funcțiile prevăzute la alin. (1) pot fi ocupate de personal contractual încadrat cu contract individual de muncă pe perioadă determinată, încheiat prin derogare de la prevederile art. 82 alin. (3)—(5) și ale art. 84 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 —

Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile prevăzute de prezentul ordin.

Art. 2. — Încadrarea personalului pe funcțiile prevăzute la alin. (1) se realizează, prin derogare de la prevederile art. 30 din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 31 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pe baza criteriilor și metodologiei de selecție, precum și a condițiilor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

București, 11 martie 2020.
Nr. 396.

*) Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 970/2018 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**) Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 315/2020 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

M E T O D O L O G I E**privind criteriile de selecție a personalului în vederea ocupării funcțiilor de specialiști în tehnologia informației și comunicațiilor în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, organizarea și desfășurarea selecției, precum și condițiile în care această categorie de personal își desfășoară activitatea**

Art. 1. — Prezenta metodologie reglementează criteriile de selecție a personalului în vederea ocupării funcțiilor de specialiști în tehnologia informației și comunicațiilor în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, denumită în continuare CNAS, organizarea și desfășurarea selecției, precum și condițiile în care această categorie de personal își desfășoară activitatea.

Art. 2. — Principiile care stau la baza metodologiei de selecție prevăzută de prezentul ordin sunt următoarele:

a) competența, principiul potrivit căruia persoanele care doresc să ocupe funcția de specialist în tehnologia informației și comunicațiilor în cadrul CNAS trebuie să dețină cunoștințele, aptitudinile și experiența necesare pentru exercitarea atribuțiilor și responsabilităților aferente funcției;

b) profesionalismul, principiul potrivit căruia persoanele care ocupă funcția de specialist în tehnologia informației și comunicațiilor în cadrul CNAS au obligația de a îndeplini atribuțiile din fișa postului cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate;

c) competiția, principiul potrivit căruia confirmarea cunoștințelor, abilităților și aptitudinilor necesare ocupării funcției de specialist în tehnologia informației și comunicațiilor în cadrul CNAS se face prin selecție;

d) motivarea, principiul potrivit căruia CNAS are obligația să identifice și să aplice, în condițiile legii, instrumente de motivare a specialiștilor în tehnologia informației și comunicațiilor;

e) transparența, principiul potrivit căruia CNAS face cunoscute informațiile de interes public referitoare la activitatea specialiștilor în tehnologia informației și comunicațiilor.

Art. 3. — Poate ocupa funcția de specialist în tehnologia informației și comunicațiilor persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) are cetățenia română și domiciliul în România;
- b) cunoaște limba română, scris și vorbit;
- c) are vârsta minimă reglementată de prevederile legale;
- d) are capacitate deplină de exercițiu;
- e) are o stare de sănătate corespunzătoare postului pentru care candidează, atestată pe baza adeverinței medicale eliberate de medicul de familie sau de unitățile sanitare abilitate;
- f) a absolvit studii superioare și specializări în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor, după cum urmează:

(i) domeniul fundamental: științe inginerești, ramura de știință: ingineria sistemelor, calculatoare și tehnologia informației, domeniul de studii: calculatoare și tehnologia informației, domeniul de licență: calculatoare și tehnologia informației;

(ii) domeniul fundamental: științe inginerești, ramura de știință: inginerie electrică, electronică și telecomunicații, domeniul de studii: inginerie electronică, telecomunicații și tehnologia informației, domeniul de licență: inginerie electronică, telecomunicații și tehnologii informaționale;

(iii) domeniul fundamental: științe sociale, ramura de știință: științe economice, domeniul de studii: informatică economică, domeniul de licență: cibernetică, statistică și informatică economică;

g) are o experiență de cel puțin 5 ani în domeniul tehnologiei informației sau a participat la proiecte în domeniul tehnologiei informației;

h) nu a fost condamnată definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului ori contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea.

Art. 4. — (1) Demararea procedurii de ocupare a funcțiilor vacante de specialiști în tehnologia informației și comunicațiilor se face în urma aprobării de către președintele CNAS a propunerii direcțiilor de specialitate.

(2) Propunerea de ocupare a funcțiilor prevăzute la alin. (1) trebuie să cuprindă următoarele:

a) fișele posturilor aferente funcțiilor de specialiști în tehnologia informației și comunicațiilor, aprobate de președintele CNAS, în care sunt prevăzute condițiile specifice și atribuțiile corespunzătoare proiectelor pe care le derulează;

b) durata contractului individual de muncă aferent funcției care urmează a fi ocupată în raport cu durata proiectului, criteriile de evaluare în baza cărora se realizează monitorizarea activității și condițiile în care își desfășoară activitatea;

c) tematica și bibliografia pe baza cărora vor fi testate competențele candidatului;

d) membrii comisiei de selecție și ai comisiei de soluționare a contestațiilor.

Art. 5. — (1) Ocuparea funcțiilor de specialiști în tehnologia informației și comunicațiilor presupune parcurgerea următoarelor etape succesive:

- a) selecția dosarelor de înscriere ale candidaților;
- b) proba scrisă;
- c) interviul.

(2) După fiecare etapă, fiecare candidat va primi calificativul „admis” sau „respins”.

(3) Se pot prezenta la următoarea etapă a selecției numai candidații declarați admiși la etapa precedentă.

Art. 6. — (1) În vederea participării la etapa de selecție, candidații depun dosarul de înscriere în termen de 15 zile de la data afișării anunțului pentru ocuparea unei funcții de specialist în tehnologia informațiilor și comunicațiilor la sediul CNAS, precum și pe pagina de internet a CNAS.

(2) Dosarul de înscriere trebuie să cuprindă următoarele:

- a) cererea de înscriere la selecție, adresată președintelui CNAS;
- b) curriculum vitae, modelul comun european;

c) copia actului de identitate sau orice alt document care atestă identitatea, potrivit legii, după caz;

d) copii ale diplomelor de studii, certificatelor și altor documente care atestă îndeplinirea condițiilor specifice prevăzute în prezenta metodologie;

e) copia carnetului de muncă și, după caz, a adeverinței eliberate de angajator pentru perioada lucrată, care să ateste vechimea în muncă și, după caz, în specialitatea studiilor/experiența deținută;

f) cazierul judiciar;

g) copia adeverinței care atestă starea de sănătate corespunzătoare eliberată de către medicul de familie al candidatului;

h) recomandare de la ultimul loc de muncă sau de la conducătorii de proiecte sau beneficiarii proiectelor;

i) adeverință eliberată de instituția care a derulat proiectul, pentru cei care au participat la proiecte în domeniul tehnologiei informației;

j) declarație pe propria răspundere că nu are procese penale în curs.

(3) Actele prevăzute la alin. (1) lit. c)—e) și g) vor fi prezentate și în original în vederea verificării conformității copiilor cu acestea.

Art. 7. — (1) Anunțul privind ocuparea funcțiilor vacante se publică de către CNAS într-un cotidian de largă circulație, la sediul CNAS, precum și pe pagina de internet a CNAS, respectiv www.cnas.ro la secțiunea special creată în acest scop.

(2) Anunțul prevăzut la alin. (1) afișat la sediul și pe site-ul CNAS cuprinde în mod obligatoriu următoarele elemente:

a) denumirea autorității sau instituției publice organizatoare a selecției și structura din care face parte funcția pentru care se organizează selecția;

b) funcția pentru care se organizează selecția;

c) durata contractului individual de muncă și nivelul maxim al drepturilor salariale ce pot fi acordate;

d) criteriile de evaluare în baza cărora se va realiza monitorizarea activității, criterii ce vor fi cuprinse și detaliate în contractul individual de muncă;

e) data, ora și locul desfășurării interviului;

f) termenul-limită și locul de depunere a dosarelor de înscriere;

g) coordonatele de contact pentru primirea dosarelor de înscriere, cuprinzând adresa de corespondență, telefon/fax, e-mail, persoana de contact și funcția deținută;

h) tematica, bibliografia și atribuțiile prevăzute în fișa postului — condițiile de participare cuprinzând condițiile de studii, condițiile de vechime și alte condiții specifice;

i) documentele necesare pentru întocmirea dosarului de înscriere.

(3) Informațiile respective se mențin la locul de afișare până la finalizarea selecției.

Art. 8. — (1) Prin ordin al președintelui CNAS se constituie comisia de selecție, respectiv comisia de soluționare a contestațiilor.

(2) Atât comisia de selecție, cât și comisia de soluționare a contestațiilor au fiecare în componența lor un președinte, 4 membri și un secretar, după cum urmează:

a) președinții comisiei de selecție și comisiei de soluționare a contestațiilor sunt desemnați din rândul personalului cu pregătire și experiență profesională în domeniul postului pentru care se organizează concursul;

b) 2 membri din cadrul CNAS;

c) 2 membri externi, specialiști cu reputație în domeniul IT din învățământul superior de specialitate.

(3) Secretarul comisiei de selecție este și secretarul comisiei de soluționare a contestațiilor.

Art. 9. — (1) Nu poate fi desemnată în calitate de membru în comisia de selecție sau în comisia de soluționare a contestațiilor persoana care a fost sancționată disciplinar, iar sancțiunea aplicată nu a fost radiată, conform legii.

(2) Calitatea de membru în comisia de selecție este incompatibilă cu calitatea de membru în comisia de soluționare a contestațiilor.

Art. 10. — Nu poate fi desemnată în calitate de membru în comisia de selecție sau în comisia de soluționare a contestațiilor persoana care se află în următoarele situații:

a) are relații cu caracter patrimonial cu oricare dintre candidați sau interesele sale patrimoniale ori ale soțului sau soției pot afecta imparțialitatea și obiectivitatea evaluării;

b) este soț, soție, rudă sau afin până la gradul al IV-lea inclusiv cu oricare dintre candidați ori cu un alt membru al comisiei de selecție sau al comisiei de soluționare a contestațiilor.

Art. 11. — (1) Situațiile prevăzute la art. 9 și 10 se sesizează în scris președintelui CNAS de către persoana în cauză, de oricare dintre candidați ori de orice altă persoană interesată, în orice moment al organizării și desfășurării selecției.

(2) Membrii comisiei de selecție sau ai comisiei de soluționare a contestațiilor au obligația să informeze în scris, în termen de o zi lucrătoare, persoanele care i-au desemnat despre apariția oricărei situații dintre cele prevăzute la art. 9 și 10. În aceste cazuri, membrii comisiei de selecție sau ai comisiei de soluționare a contestațiilor au obligația să se abțină de la participarea ori luarea vreunei decizii cu privire la selecție.

(3) În cazul constatării existenței uneia dintre situațiile prevăzute la art. 9 și 10, actul administrativ de numire a comisiei de selecție, respectiv de soluționare a contestațiilor se modifică în mod corespunzător, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data constatării, prin înlocuirea persoanei aflate în respectiva situație cu o altă persoană.

(4) În cazul în care oricare dintre situațiile prevăzute la art. 9 și 10 se constată ulterior desfășurării uneia dintre etapele selecției, rezultatul etapei ori etapelor desfășurate se recalculază prin eliminarea evaluării membrului aflat în situație de incompatibilitate sau conflict de interese, sub rezerva asigurării validității evaluării a cel puțin două treimi din numărul membrilor comisiei de selecție.

(5) În situația în care nu este asigurată validitatea evaluării a cel puțin două treimi din numărul membrilor comisiei de selecție, procedura de organizare și desfășurare a selecției se reia.

Art. 12. — Neîndeplinirea de către membrii comisiilor de selecție și de soluționare a contestațiilor a obligației prevăzute la art. 11 alin. (2) se sancționează potrivit Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — Comisia de selecție are următoarele atribuții principale:

- a) selectează dosarele de înscriere ale candidaților;
- b) stabilește planul interviului și realizează interviul;
- c) stabilește variantele de subiecte pentru proba scrisă;
- d) stabilește baremul probei scrise și interviului;
- e) transmite secretarului comisiei rezultatele fiecărei etape pentru a fi publicate;
- f) semnează procesele-verbale întocmite de secretarul comisiei după fiecare etapă de selecție, precum și procesul-verbal final al selecției.

Art. 14. — Comisia de soluționare a contestațiilor are următoarele atribuții principale:

- a) soluționează contestațiile depuse de candidați;
- b) transmite secretarului comisiei rezultatele contestației pentru a fi publicate.

Art. 15. — Secretarul comisiei de selecție, respectiv al comisiei de soluționare a contestațiilor are următoarele atribuții principale:

- a) primește dosarele de înscriere ale candidaților, respectiv contestațiile;
- b) convoacă membrii comisiei de selecție, respectiv membrii comisiei de soluționare a contestațiilor, la solicitarea președintelui respectivei comisii;
- c) întocmește, redactează și semnează alături de comisia de selecție, respectiv comisia de soluționare a contestațiilor întreaga documentație privind activitatea specifică a acesteia, respectiv procesele-verbale ale probelor selecției;
- d) asigură afișarea rezultatelor obținute de candidați la probele selecției, respectiv rezultatele eventualelor contestații.

Art. 16. — În termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data expirării termenului de depunere a dosarelor, comisia de selecție are obligația de a selecta dosarele de înscriere pe baza îndeplinirii condițiilor de participare.

Art. 17. — Rezultatele selectării dosarelor de înscriere se afișează de către secretarul comisiei de selecție, cu mențiunea „admis” sau „respins” însoțite, după caz, de motivul respingerii, la sediul CNAS, precum și pe pagina de internet a CNAS, după caz, în termen de o zi lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la art. 16.

Art. 18. — (1) Proba scrisă constă în redactarea unei lucrări și/sau în rezolvarea unor teste-grilă.

(2) Prin proba scrisă se testează cunoștințele teoretice necesare ocupării posturilor de specialiști în tehnologia informației și comunicațiilor pentru care se organizează selecția.

(3) Subiectele pentru proba scrisă se stabilesc pe baza bibliografiei și a tematicii stabilite, astfel încât să reflecte capacitatea de analiză și sinteză a candidaților, în concordanță cu nivelul și specificul posturilor pentru care se organizează selecția.

(4) Comisia de selecție stabilește subiectele și alcătuiește seturile de subiecte pentru proba scrisă, în ziua în care se desfășoară proba scrisă.

(5) Pe baza propunerilor membrilor comisiei de selecție, comisia întocmește minimum două seturi de subiecte care vor fi prezentate candidaților.

(6) Membrii comisiei de selecție răspund individual pentru asigurarea confidențialității subiectelor propuse.

(7) Seturile de subiecte se semnează de toți membrii comisiei de selecție și se închid în plicuri sigilate purtând ștampila CNAS.

(8) Comisia de selecție stabilește punctajul maxim pentru fiecare subiect, care se comunică odată cu subiectele și se afișează la locul desfășurării selecției.

(9) În cazul în care proba scrisă constă în rezolvarea unor teste-grilă, întrebările pot fi formulate cu cel mult două zile înainte de proba scrisă, cu condiția ca numărul acestora să fie de 3 ori mai mare decât numărul întrebărilor stabilit pentru fiecare test-grilă. Întrebările pentru fiecare test-grilă se stabilesc în ziua în care se desfășoară proba scrisă, înainte de începerea acestei probe.

(10) Înainte de începerea probei scrise se face apelul nominal al candidaților, în vederea îndeplinirii formalităților prealabile, respectiv verificarea identității. Verificarea identității candidaților se face pe baza cărții de identitate, cărții electronice de identitate, cărții de identitate provizorie sau a buletinului de identitate, aflate în termen de valabilitate. Candidații care nu sunt prezenți la efectuarea apelului nominal ori care nu pot face dovada identității prin prezentarea cărții de identitate, cărții electronice de identitate, cărții de identitate provizorii sau a buletinului de identitate sunt considerați absenți.

(11) După verificarea identității candidaților, ieșirea din sală a acestora atrage eliminarea din procesul de selecție, cu excepția situațiilor de urgență în care aceștia pot fi însoțiți de unul dintre membrii comisiei de selecție sau de persoanele care asigură supravegherea.

(12) Durata probei scrise se stabilește de comisia de selecție în funcție de gradul de dificultate și complexitate al subiectelor, dar nu poate depăși 3 ore.

(13) La ora stabilită pentru începerea probei scrise, comisia de selecție prezintă candidaților seturile de subiecte și invită un candidat să extragă un plic cu subiecte.

(14) După începerea comunicării subiectelor este interzis accesul candidaților care întârzie sau al oricărei alte persoane, în afara membrilor comisiei de selecție, precum și a persoanelor care asigură secretariatul comisiei de selecție, respectiv supravegherea desfășurării probei.

(15) În încăperea în care are loc selecția, pe toată perioada derulării acesteia, inclusiv a formalităților prealabile și a celor ulterioare finalizării probei, candidaților nu le este permisă deținerea sau folosirea vreunei surse de consultare sau a telefoanelor mobile ori a altor mijloace de comunicare la distanță.

(16) Nerespectarea dispozițiilor prevăzute la alin. (15) atrage eliminarea candidatului din proba de selecție. Comisia de selecție, constatând încălcarea acestor dispoziții, elimină candidatul din sală, înscrie mențiunea „anulat” pe lucrare și consemnează cele întâmplate în procesul-verbal.

(17) Lucrările se redactează, sub sancțiunea anulării, doar pe seturile de hârtie asigurate de CNAS, în calitate de instituție publică organizatoare a selecției, purtând ștampila acesteia pe fiecare filă. Prima filă, după înscrierea numelui și a prenumelui în colțul din dreapta sus, se lipește astfel încât datele înscrise să nu poată fi identificate și se aplică ștampila CNAS, cu excepția situației în care există un singur candidat pentru postul vacant, caz în care nu mai există obligația sigilării lucrării.

(18) Candidatul are obligația de a preda comisiei de selecție lucrarea, respectiv testul-grilă, la finalizarea lucrării ori la expirarea timpului alocat probei scrise, semnând borderoul special întocmit în acest sens.

Art. 19. — (1) În cadrul interviului se testează abilitățile, aptitudinile și motivația candidaților. Proba interviului poate fi susținută doar de către acei candidați declarați admiși la proba scrisă.

(2) Interviul se realizează conform planului de interviu întocmit de comisia de selecție în ziua desfășurării acestei probe, pe baza criteriilor de evaluare. Criteriile de evaluare pentru stabilirea interviului sunt:

- a) abilități și cunoștințe impuse de funcție;
- b) capacitatea de analiză și sinteză;
- c) motivația candidatului;
- d) comportamentul în situațiile de criză;
- e) inițiativă și creativitate.

(3) Interviul se susține într-un termen de maximum 4 zile lucrătoare de la data susținerii probei scrise.

(4) Data și ora susținerii interviului se afișează obligatoriu odată cu rezultatele la proba scrisă.

(5) Fiecare membru al comisiei de selecție poate adresa întrebări candidatului. Nu se pot adresa întrebări referitoare la opiniile politice ale candidatului, activitatea sindicală, religie, etnie, starea materială, originea socială sau care pot constitui discriminare pe criterii de sex.

(6) Întrebările și răspunsurile la interviu se înregistrează sau se consemnează în scris în anexa la raportul final al selecției, întocmită de secretarul comisiei de selecție, și se semnează de membrii acesteia și de candidat.

Art. 20. — Pentru probele selecției punctajele se stabilesc după cum urmează:

- a) pentru proba scrisă punctajul este de maximum 100 de puncte;
- b) pentru interviu punctajul este de maximum 100 de puncte.

Art. 21. — (1) Anterior începerii corectării lucrărilor la proba scrisă, fiecare lucrare va fi numerotată.

(2) Notarea probei scrise și a interviului se face în termen de maximum o zi lucrătoare de la finalizarea fiecărei probe.

(3) Lucrările de la proba scrisă se corectează sigilate.

(4) Punctajele se acordă de către fiecare membru al comisiei de selecție în parte, pentru fiecare lucrare scrisă, și se notează în borderoul de notare. Acordarea punctajului pentru proba scrisă se face pe baza mediei aritmetice a punctajelor acordate de fiecare membru al comisiei de selecție.

(5) Lucrările care prezintă însemnări de natură să conducă la identificarea candidaților se anulează și nu se mai corectează. Mențiunea „anulat” se înscrie atât pe lucrare, cât și pe borderoul de notare și pe centralizatorul nominal, consemnându-se aceasta în procesul-verbal.

Art. 22. — (1) În situația în care pentru o lucrare se înregistrează diferențe mai mari de 10 puncte între punctajele acordate de membrii comisiei de selecție, lucrarea se recorectează de către toți membrii acesteia. Procedura recorectării se reia ori de câte ori se constată că există diferențe mai mari de 10 puncte între punctajele acordate de membrii comisiei de selecție.

(2) Se interzice desigilarea lucrărilor anterior recorectării.

Art. 23. — (1) Lucrările scrise, după acordarea punctajelor finale, se desigilează.

(2) Sunt declarați admiși la proba scrisă candidații care au obținut minimum 50 de puncte.

Art. 24. — (1) Interviul se notează pe baza criteriilor prevăzute și a punctajelor maxime stabilite de comisia de selecție pentru aceste criterii prin planul de interviu.

(2) Membrii comisiei de selecție acordă, individual, punctaje pentru fiecare dintre criteriile prevăzute. Punctajele se acordă de către fiecare membru al comisiei de selecție în parte, pentru fiecare candidat, și se notează în borderoul de notare.

(3) Sunt declarați admiși la interviu candidații care au obținut minimum 50 de puncte.

Art. 25. — (1) Punctajul final se calculează ca medie aritmetică a punctajelor obținute la proba scrisă și interviu.

(2) Punctajele finale ale selecției, în ordine descrescătoare, vor fi înscrise într-un centralizator nominal, în care se va menționa pentru fiecare candidat punctajul obținut la fiecare dintre probele selecției. Centralizatorul nominal se semnează pe fiecare pagină de fiecare dintre membrii comisiei de selecție.

(3) Comunicarea rezultatelor la fiecare probă a selecției se face prin specificarea punctajului final al fiecărui candidat și a mențiunii „admis” sau „respins”, prin afișare la sediul și pe pagina de internet a CNAS în termen de maximum o zi lucrătoare de la data finalizării probei.

(4) Se consideră admiși la selecția pentru ocuparea celor cinci posturi vacante de specialiști în tehnologia informațiilor și telecomunicații candidații care au obținut cel mai mare punctaj, în ordine descrescătoare, cu condiția ca aceștia să fi obținut punctajul minim necesar.

(5) La punctaje egale are prioritate candidatul care a obținut punctajul cel mai mare la proba scrisă, iar dacă egalitatea se menține, candidații aflați în această situație vor fi invitați la un nou interviu în urma căruia comisia de selecție va decide asupra candidatului câștigător.

(6) Rezultatele finale ale selecției se consemnează în raportul final al selecției.

Art. 26. — După afișarea rezultatelor obținute la selecția dosarelor, proba scrisă și interviu, candidații nemulțumiți pot depune contestație în termen de cel mult o zi lucrătoare de la data afișării rezultatului selecției dosarelor, respectiv de la data afișării rezultatului probei scrise și a interviului, sub sancțiunea decăderii din acest drept.

Art. 27. — (1) În situația contestațiilor formulate față de rezultatul selecției dosarelor, comisia de soluționare a contestațiilor va verifica îndeplinirea de către candidatul contestatar a condițiilor pentru participare la selecție în termen de maximum o zi lucrătoare de la expirarea termenului de depunere a contestațiilor.

(2) În situația contestațiilor formulate față de rezultatul probei scrise sau a interviului comisia de soluționare a contestațiilor va analiza lucrarea sau consemnarea răspunsurilor la interviu doar pentru candidatul contestatar în termen de maximum o zi lucrătoare de la expirarea termenului de depunere a contestațiilor.

Art. 28. — Comisia de soluționare a contestațiilor admite contestația, modificând rezultatul selecției dosarelor, respectiv punctajul final acordat de comisia de selecție, în situația în care:

a) candidatul îndeplinește condițiile pentru a participa la selecție, în situația contestațiilor formulate față de rezultatul selecției dosarelor;

b) constată că punctajele nu au fost acordate potrivit baremului și răspunsurilor din lucrarea scrisă sau punctajele de la interviu nu au fost acordate potrivit planului de interviu, întrebărilor formulate și răspunsurilor candidaților în cadrul interviului;

c) ca urmare a recorectării lucrării de la proba scrisă, respectiv a analizării consemnării răspunsurilor la interviu, candidatul declarat inițial „respins” obține cel puțin punctajul minim pentru promovarea probei scrise sau a interviului.

Art. 29. — (1) Contestația va fi respinsă în următoarele situații:

a) candidatul nu îndeplinește condițiile pentru a participa la selecție;

b) punctajele au fost acordate potrivit baremului și răspunsurilor din lucrarea scrisă sau punctajele de la interviu au fost acordate potrivit planului de interviu, întrebărilor formulate și răspunsurilor candidaților în cadrul interviului.

(2) Comunicarea rezultatelor la contestațiile depuse se face prin afișare la sediul CNAS, precum și pe pagina de internet a acesteia, imediat după soluționarea contestațiilor.

(3) Rezultatele finale se afișează la sediul CNAS, precum și pe pagina de internet a acesteia, în termen de maximum o zi lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la art. 27 alin. (2) pentru ultima probă, prin specificarea punctajului final al fiecărui candidat și a mențiunii „admis” sau „respins”.

Art. 30. — Candidatul nemulțumit de modul de soluționare a contestației se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

Art. 31. — (1) CNAS pune la dispoziția candidaților interesați, la solicitarea acestora, documentele elaborate de comisia de selecție, respectiv de comisia de soluționare a contestațiilor, care sunt informații de interes public, cu respectarea confidențialității datelor care fac referire la ceilalți candidați, inclusiv a datelor cu caracter personal, potrivit legii.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) documentele elaborate de comisia de selecție, respectiv de comisia de soluționare a contestațiilor, care conțin date cu caracter personal ale candidaților, potrivit legii.

(3) Orice candidat își poate consulta, la solicitarea sa, lucrarea scrisă individuală redactată în cadrul probei scrise a selecției, după corectarea și notarea acesteia, în prezența secretarului comisiei de selecție.

Art. 32. — (1) În cazul în care, de la data anunțării selecției și până la afișarea rezultatelor finale ale acesteia, președintele CNAS este sesizat cu privire la nerespectarea prevederilor legale privind organizarea și desfășurarea selecției, se va proceda la verificarea celor sesizate cu celeritate. În cazul în care se constată că nu au fost respectate prevederile legale sau când aspectele sesizate nu pot fi cercetate cu încadrarea în termenele procedurale prevăzute de lege, desfășurarea selecției va fi suspendată.

(2) Suspendarea se dispune de către președintele CNAS după o verificare prealabilă, în regim de urgență, a situației în fapt sesizate, dacă se constată existența unor deficiențe în respectarea prevederilor legale.

(3) Sesizarea poate fi făcută de către membrii comisiei de selecție ori ai comisiei de soluționare a contestațiilor, de către oricare dintre candidați sau de către orice persoană interesată.

(4) În situația în care, în urma verificării realizate potrivit alin. (1), se constată că sunt respectate prevederile legale privind organizarea și desfășurarea selecției, aceasta se desfășoară în continuare.

Art. 33. — (1) În cazul în care, din motive obiective, nu se pot respecta data și ora desfășurării selecției:

a) selecția se amână pentru o perioadă de maximum 15 zile lucrătoare;

b) se reia procedura de organizare și desfășurare a acesteia dacă amânarea nu poate fi dispusă conform lit. a).

(2) În situația constatării necesității amânării selecției, CNAS are obligația:

a) anunțării, prin aceleași mijloace de informare, a modificărilor intervenite în desfășurarea selecției;

b) informării candidaților ale căror dosare au fost înregistrate, dacă este cazul, prin orice mijloc de informare care poate fi dovedit.

Art. 34. — (1) Candidaturile înregistrate la selecția a cărei procedură a fost suspendată sau amânată se consideră valide dacă persoanele care au depus dosarele de selecție își exprimă în scris intenția de a participa din nou la selecție la noile date.

(2) În situația în care, la reluarea procedurii de selecție prevăzute la art. 32, în dosare există documente a căror valabilitate a încetat, candidații au posibilitatea de a le înlocui până la data prevăzută la art. 35 alin. (1).

Art. 35. — (1) Candidații declarați admiși la selecția de ocupare a posturilor de specialiști în tehnologia informației și comunicațiilor sunt obligați să se prezinte la post în termen de maximum 15 zile calendaristice de la data afișării.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în urma formulării unei cereri scrise și temeinic motivate, candidatul declarat „admis” la selecție poate solicita, în termen de 3 zile lucrătoare de la afișarea rezultatului selecției, un termen ulterior de prezentare la post, care nu poate depăși 20 de zile lucrătoare de la data afișării rezultatului selecției.

(3) În cazul neprezentării la post la termenul stabilit la alin. (1) și în lipsa unei înștiințări potrivit alin. (2), postul este declarat vacant, urmând să se comunice candidatului care a obținut nota finală imediat inferioară posibilitatea de a ocupa postul respectiv.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

